



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13081/2024
30.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца Компаније „Дунав осигурање“ АДО Београд, чији је пуномоћник Бојан Милосављевић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Владан Сокнић адвокат из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 408/24 од 14.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 30.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 408/24 од 14.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 408/24 од 14.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 828/23 од 30.10.2023. године исправљеном решењем истог суда П 828/23 од 15.12.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да тужиоцу на име регреса исплати 397.263,60 динара, са законском затезном каматом од 23.09.2017. године, до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца преко досуђеног износа од 397.263,60 динара до траженог износа од 441.404,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 363.506,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 408/24 од 14.02.2024. године, одбијена је, као неоснована жалба тужене и пресуда Основног суда у Пожаревцу П 828/23 од 30.10.2023. године, у ставу првом и трећем изреке исправљена решењем Основног суда у Пожаревцу П 828/23 од 15.12.2023. године, потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службен игласник РС“ бр.10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против

другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је регресна исплата, а одлука нижестепених судова заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде којима је на другачији начин одлучено у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, тако да нема места одлучивању о посебној ревизији тужене ни ради уједначавања судске праксе. Наводима ревидента указује се на непотпуно утврђено чињеничног стања у погледу постојања намере да тужена напуштањем места незгоде избегне одговорност и истиче битна повреда одредаба парничног поступка, а то нису разлози за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије ревидента, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради регреса тужилац је поднео 16.08.2019. године, а вредност предмета спора у износу од 397.263,60 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе меродавну за оцену дозвољености ревизије у имовинскоправним споровима у смислу члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић